ခိုင်ရွှေဝါမြေအခက် ကြွေရက်တယ်စော

ရေးသူ - ဦးလေးကြီး

Typed by Milf Hunter (အချစ်တက္ကသိုလ်)

အချိန်မှာ 1938-ခုနှစ်ဖြစ်ပေသည်။

ရေနံမြေသပိတ် တပ်မတော်ကြီး ရန်ကုန်မြို့တော် သို့ချီတက်သွားသည်မှာ ရက်သတ္တပတ် ပင် ပြည့်မြောက်ခဲ့သည့်အချိန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ရေနံမြေ မြို့တော် ၏ အရှေ့ဖျား ရွာစုလေးဝယ် တပ်မတော်ကြီးနှင့်တပါတည်း ချီတက်သွားကြပြီဖြစ်သော အိမ်ရှင်ယောကျာ်း များမရှိသလောက်ပင်

ဖြစ်သဖြင့် မိန်းမသား ချည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်ရကား ခြောက်သွေ့၍ နေပေသည်။

ရွာဖျားထိပ်တွင် အထီးကျန်ဘဝ ပမာ ဆောက်လုပ်ထားသည့် တဲငယ် တလုံးအတွင်းဝယ် တချက်-တချက် ဝေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လိုက်သည့် လေ၏ လုပ်ရှားမှုကြောင့် လင်းတခါ

မှုံတလှည့်ဖြင့် ညိမ်းလုညိမ်းဆဲ မီးရောင်အောက်တွင် ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာကြောင့် မချိမဆံ ညည်းညူ နေသည့်

လူမမာ၏ ဘေးတဘက်တချက်တွင် စိုးရိမ်ခြင်း ကြီးစွာဖြင့် ကြည့်နေသည့် အသက် ၃၅နှစ် မိန်းမတယောက်နှင့် အသက် ၁၇နှစ်ခန့်မိန်းမပျိုလေးတယောက် တို့ဖြစ်ကြသည်။

"ကိုထွန်းခင် ရှင်တော်တော်ဘဲ အခံရခက်နေသလားဟင် " ထိုလူမမာ၏ ဇနီးက ဘေးမှာစောင့်၍ ထိုင်ကြည့်ရင်း ဂရုဏာသက်စွာ မေးမြန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"အေးကွယ်.....ငါ့ရင်ထဲမှာ ဘလောင်ဆန်နေတာပဲ ထားခင်ရယ်" လူမမာသည် လွန်စွာအားအင်ရုတ်လျော့သော လေသံဖြင့်ဖြေကြား၏ ။

"ဟုတ်မှာပဲ နှင်းဥ ရယ် ၊ သူ့ခမျာ ဘာမှမစားနိုင်တာ ၃-၄ ရက်ရှိနေပြီ ဒီတော့ဘယ်မှာနေသာထိုင်သာ ရှိပါ့မလဲ "မိခင်လုပ်သူက ဖခင်လူမမာအား ဂရုဏာ သက်ဖွယ် စကားပြောကြားနေသည်ကို

မျက်ရည်ဝိုင်း၍ နားထောင်နေရှာသည့်မိန်းမပျိုလေးမှာ ဖခင်လူမမာ အားတလှည့် မိခင်အားတလှည့်ကြည့်ကာ မိမိတို့ ၏ ဘဝကို စဉ်းစားမိကာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေမိပေသည်။

သူမအဖို့ ဝမ်းနည်းမည်ဆိုက ဝမ်းနည်းထိုက်ပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူမဖခင် ကျွမ်ာစဉ်က ရိုးသားကြိုးပန်းစွာ လယ်သူရင်းငှား အဖြစ် တမိုးလောက် အပင်ပန်းခံ၍ လုပ်လိုက်ပါက

ကြွယ်ဝချမ်းသာ၍ မလာသော်လည်း အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယခုတော့မူ မိမိဖခင် အိပ်ယာထက် ဘုန်းဘုန်း လဲသည်နှင့် စားရမဲ့ ဘဝသို့ တမဟုတ်ချင်း ရောက်ခဲ့ရပေသည် ။

အနီးသို့ အငတ်ဘေးပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်းမှာလည်း မမျှတသော ဝင်ငွေဖြင့် လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း စားရင်းသောက်ရင်း စုဆောင်းရန်ဟူ၍ ငွေပိုငွေလျှံ တပြားတချပ်မှမကျန်ရှိပေ ။ သူတို့၏

အိမ်ထောင်စုလေး၏ ရင်ဆိုင်ရမည့်ပြဿနာမှာ အငတ်ဘေးနှင့် အိမ်ထောင်ဦးစီး ဖြစ်သည့် ကိုထွန်းခင်အား ဆေးဝါးကုသရန် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ပါသော်လည်း ပေးရန်လည်း

မြေမရှိ ၊ ပေးရန်လည်းငွေမရှိ ဆိုသကဲ့သို့ ဆေးဝါးကုသရန်ဝေးစွ ၊ စားရန် ဆန်နှင့်ငါးပိလေး မျှပင် မရှိရှာကြပေ ။

"သမီးရယ် ... ညီးအဖေကို ဆန်ပြုတ်လေးဖြစ်ဖြစ် တိုက်ရအောင်ကွယ်"

သမီးဖြစ်သူက မီးဖိုချောင်ဘက်သို့ ထထွက်သွားသည်ကို မထားခင်သည် နောက်မှလိုက်လာရင်း လူမမာမကြားစေရန် လေသံဖြင့် " သမီး ဆန်အိုးထဲမှာ

ဆန်လည်း တစေ့မှ မရှိတော့ဘူး ။ ငါ အရီးမုံ့တို့ဆီသွားပြီး တခွက်လောက် ချေးကြည့်ဦးမယ် " ဟုပြောကာ အိမ်မှထွက်ခဲ့ပေသည်။ အမှန်မှာ မထားခင်သည် အရီးမုံ့ထံမှ

ဆန်တခွက် ချေးမည်ဟူ ၍သာ ထွက်ခွာလာရသော်လည်း အရီးမုံ့မှာ မုဆိုးမ တယောက်မျှသာဖြစ်ချေသည်

။ အခန်း့ပင်

အရီးမုံအား တဲရှေ့တွင်တွေ့ရသဖြင့် "အရီးမုံ ဆန်ရှိသေးရင် တခွက်လောက်ချေးပါဦး ကိုထွန်းခင်လဲ အိပ်ယာက အထနိုင်သေးဘူး အရီးမုံ" ဟု

မထားခင်သည် မျှော်လင့်ကြီးစွာ ဖြင့်ချေးငှားလိုက်ပေသည် ။

"အဲဒါမှ ဒုက္ခဘဲ ထားခင်ရယ် ငါလဲမနေ့ထဲက ညီးကို ဆန်နှစ်ခွက်ပေးပြီး ကျန်တဲ့ဆန်လေးချက်စားလိုက်လို့ကုန် ပါပြီကော" အဖွားအို ၏ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညီးတွားလိုက် သည်။

ပါးစပ်အပေါင်းသားနှင့် ထားခင်မှာ နားထောင်နေမိ၏ ။ သူမ မျှော်လင့်ကြီးစွာဖြင့် ချေးမည်ဟု ရည်မှန်းထားခဲ့သည့် အရီးမုံပင် တော်ပြတ်ခြင်းဘေးဖြင့် ရင်ဆိုင်နေရပါပြီကော ။

အရီးမုံထံမှ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ သဖြင့် မထားခင်သည် ရွာလယ်ပိုင်းမှ ရေနံအလုပ်သမားကြီး ကိုနေဝင်းတို့အိမ်ဘက်သို့ လှည့်လာခဲ့ပြန်ရ၏

အချေးအငှားလာရောက်ရသူ မထားခင်မှာကလေးများ ငိုယိုရိုက်နက်သံ နှင့်အတူ ကိုနေဝင်း ၏ မယားမလှ ၏ ကြိမ်ဆဲသံ ကိုပါ ကြားနေရသဖြင့် ကမ္ဘာမီးလောင်ရသည့် အထဲ

ဆီမီးဝင်မတောက်ချင်သဖြင့် ပြန်လှည့် ခဲ့ရပေသည် ။ သူမ အဖို့တခွက်မျှသော ဆန်ရရှိရေးအတွက် မျှော်လင့်ချက်ကား ကုန်ဆုံးခဲ့ချေပြီ ။

ဆန်-ထင်း-ကျွန်းသစ်နှင့် မြေထွက်သဘာဝပစ္စည်းများ ပြည့်ဝ ကုန်လုံသည် ဆိုသည့်ဆောင်ပုဒ်မှာ မထားခင်ကဲ့သို့သော လူတန်းစားများအတွက် ရယ်ဖွယ်ကောင်းသော

ပုံပြင်တခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေ၏ ။ နေထွက်မှနေဝင် ၊ နွားနှင့်အတူ ရုန်းကာ ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် လုပ်ကိုင်ရှာဖွေခဲ့ရသူ အလုပ်ကြမ်းသမားကြီး ကိုထွန်းခင်မှာ သူ၏အိမ်ထောင်အတွက် မဝတ်ရုံသာ

ရှာဖွေကျွေးမွေး နိုင်ခဲ့၏ ။ ယခုကဲ့သို့ အိပ်ရာထက်တွေင် လူမမာကြီးတယောက် အဖြစ်ဖြင့် ဘုန်းဘုန်းလဲရသည့် အချိန်တွင်မူ စားစရာဟူ၍ ဆန်စေ့တစေ့မျှပင် မရှိရှာတော့ပေ။ ချေးငှားမည့်သူ

ကယ်တင်ရှင်ဟူ၍ ရွာထဲတွင် မရှိသလောက်ရှားပေသည် ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အများစု လူဦးရေ မှာ ရေနံစက်ပေါ် မှီခိုနေကြသူများဖြစ် ၍ ယခုကဲ့သို့ ရေနံမြေသပိတ်

ကြီးဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သောအခါ သူတို့အားလုံးသည် ရေနံမြေသပိတ် တပ်မတော်သားများ
အဖြစ်ကူးပြောင်းလာရပေသည် ။

နိုင်ငံရေး တရပ်အနေဖြင့် အောင်မြင်မှုဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့၏ ဝမ်းရေးမှာမူ ကျဆုံးနေရပေပြီ ။
ရေနံမြေရှိ အလုပ်သမားများ၏ သားငယ် သမီးငယ်နှင့် အိမ်ထောင်သည်

မိန်းမသားများ၏ ငတ်မွတ် ငိုယိုညီးတွား နေကြသည့် အသံသည် အဝီစီ ပွက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေသည်။
ရွာတဘက်များမှ တဘက်ဖျားသို့ ရောက်သည့်တိုင်

ဆန်ချေးငှားမည့်သူအား မျှော်လေတိုင်း ဝေးခဲ့ သည့် မထားခင် ခမြာမှာ အိမ်ဘက်သို့
တပ်ဆုတ်ရမလိုဖြစ်နေ၏ ။ သို့ပါသော်လည်း သူမအဖို့ အိမ်သို့

လက်ချည်းသက်သက် ပြန်ရမည်ကို သေရမလောက်ကြောက်ရွံ့လာ ခဲ့ပေသည် ။ အစားအစာဟူ၍ တစက်မျှ
မရှိရှာသော ခင်ပွင်းသည် ကိုထွန်းခင်၏ မချိတင်ကဲ ညီးညူသံသည် သူမ၏

ရင်အားကွဲစေမတက်ဖြစ်မိ၏ ။ ထို့ပြင် စားနိုင်သောက်နိုင် အပျိုရွယ် လေး နှင်းဥ မှာလည်း ထမင်းမစားရ၍
အဘယ်မှ ဆာလောင်နေမည်ကို တွေးမိသေး၏ ။

ရွာစွန်တောင်ပိုင်းသို့ရောက်လာခဲ့သော မထားခင်၏ ခြေလှမ်းသည် ခန့်ညားသော
အိမ်တဆောင်ရှေ့သို့ရောက်သောအခါ တန့်သွားပေသည်

။သူမအနေဖြင့် နောက်ဆုံးမျှော်လင့်ချက်ပင် ဖြစ်ပေသည် ။ သို့ဖြင့် သူမသည် အိမ်ဝင်းထဲသို့ မရဲတရဲ
လှမ်းဝင်လာခဲ့သေည်။ ဝင်းခံတံခါးမှာ အတွင်းမှ ပိတ်ထားသဖြင့် လှမ်း၍ခေါ်သဖြင့် အထဲမှ

ကုလားလေးတယောက် လာဖွင့်ပေးပေသည်။

"ဟဲ့... ကောင်လေး ၊ အာမက်ရှိသလား"

"ရှိတယ် .. အမ"

"ငါသူနဲ့ တွေ့ချင်တယ်"

ဟုပြောကာ ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပေသည် ။ သူမ ဧည့်ခန်းထဲသို့ရောက်သောအခါ အသားမဲချိတ်၍
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ကုလားတယောက် အတွင်းခန်းမှ ထွက်လာ၏ ။

"ဩော်   ... အမကြီးပါလား ၊ ဘာကိစ္စပါလဲ"

"ဩော် .... အင်း.... ကိစ္စရှိလို့ပေါ့ အာမက်ရယ် ၊ မင်းအကိုလဲတော်တော်မမာနေဘူး အဲဒါ ဒို့များကို ငွေလေးဘာလေးချေးစမ်းပါဦး

မင်းအကိုအလုပ်ဝင်ဝင်ချင်း ပြန်ဆပ်ပါ့မယ်"မထားခင်သည် မျှော်လင့်ကြီးစွာဖြင့် အခန့်သား ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်ထိုင်နေသော အာမက်အား တောင်းပန်လိုက်သည်။
"ကျတော် အမကြီးကိုကူညီချင်ပါတယ်   ဒါပေမယ့် အလုပ်အကိုင်တွေက မကောင်းဘူးဆိုတာ အမကြီးလဲသိသားဘဲ"

ရေနံမြေမြို့တော်သို့ လူမှန်းသိသည့်အရွယ်မှ ရောက်ကာ ငွေတိုးချခြင်းဖြင့် ကြီးပွားလာခဲ့သော ခေါ်တောပေါက် အာမက်သည် မြန်မာရည်လည်စွာ ဆင်ဖော့ရန်ရှောင် ငြင်းလိုက်ပေသည်။

"အေးပါဟယ် .. အာမက်ရယ်၊ ငါလဲသိပါတယ်၊ ခက်တာက မင်း အကိုကြောင့်ပါဟယ်များများလဲ မဟုတ်ပါဘူး ၊ ဆီဖိုး ဆန်ဖိုး လောက်ပါဘဲ"

"ခက်တယ် ... .အမကြီး   အခုသပိတ်မှောက်လို့   ကျတော်ငွေနစ်ထောင်လောက်ဆုံးနေတယ်   ၊ ဒါကြောင့်ပါ   အရင်က ကျတော်ငြင်းဖူးလို့လား"

ခက်သည် ယခုမှခက်သည်၊ မထားခင်အဖို့လဲ၍ သာ သေလိုက်ချင်၏ ။ တဖက်တွင် စီးပွားပျက်ကပ်ခေတ် အခြားတဖက်တွင် လူမမာ လင်သား၊ အဘယ်ကဲ့သို့   ဆန်ဘိုးလေးလောက်ကိုပင်

ရှာဖွေရမည်နည်း ၊ ယောကျာ်းသား ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ။ အားနွဲ့သော မိန်းမသား

"အာမက်ရယ် အမကိုတော့ ဒီတခါကြည့်ပါဦး ဟယ်"ဟု မျက်ရည်ဝိုင်း၍ ပြောရှာပေသည် ။ အာမက်သည် ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။ ညှော်ခန်းတွင် ခေါက်တုန့် ခေါက်ပြန်လျှောက်နေ၏ ။

"ကျတော် မတတ်နိုင်လို့ပါ အမကြီးရယ်"

မထားခင် အဖို့ကား မျှော်လင့်ချက် ကုန်ဆုံးခဲ့ပေပြီ ။ စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ထိုင်ငိုင်နေသော   မထားခင်သည် အိမ်ပြန်တော့မည်ဟု ထလိုက်သည် ။ ထိုအချိန်တွင် ခန်းစီးအားမ၍ ထွက်လာသော

မုတ်ဆိတ် ဗရဗွ ဖြင့် ခေါ်တော ကုလား ထွက်လာသည်ကို တချက်မျှ ကြည့်လိုက်မိ၏ ။

ထိုကုလားမှာ အသက် ၄၀ ခန့်ရှိ၍ အာမက်ကဲ့သို့ပင် မျက်နှာလည်း ဆင်၍ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ဖြစ်၏ ။ ထိုကုလားကပင် အာမက်အား ယင်းတို့ ဘာသာစကားဖြင့်

လှမ်းပြောလိုက်သည်ကို ခေတ္တမျှ နားထောင်ပြီး "အမကြီးခန နေဦး" ဟု လှမ်း၍ ဟန့်တားလိုက်သဖြင့် မထားခင်မှာ ပြန်၍ ထိုင်ရပေသည် ။

"ဒါ ကျတော့် ဦးလေးပဲ ... အမကြီး ၊ သူမနေ့က မှ ဘင်္ဂလားက ရောက်တယ် ၊ အဲဒါ သူကပြောတယ်"

"ဘာပြောသလဲ အာမက်ရယ်"

"အမကြီးကို ပြောရမှာခက်တယ် အမကြီး ၊ ဒါပေမယ့် ကျတော့်ဦးလေးက အမကြီးကို အင်မတန် သနားလို့ ပြောခိုင်းနေတယ်"

"ဘာများ လဲကွယ် အာမက်ရယ် ပြောစမ်းပါဦး "

အာမက်သည် တချက်မျှ တွေဝေသွားပြီး ဆက်၍

"ကျတော်ပြောတာ စိတ်မဆိုးရင်တော့ ကျတော်ပြောပြပ့ါမယ် နောက်ပြီး ကျတော်ပြောတာကို ကျတော်ရယ် ဦးလေးရယ် အမကြီးရယ် ဒီသုံးယောက်ပဲ သိစေချင်ပါတယ်"

ယခုကဲ့သို့ လျှို့ဝှက် ရမည့် အကြောင်းအရင်း ရှိနေသည့် လုပ်ငန်း ဟူ၍ သိရှိလာသော မထားခင်သည် မျက်လုံးပြူးရပြန်၏ ။

"ဘယ်လို အကြောင်းအခင်းများလဲကွယ်"

"မင်းပြောတဲ့ ကိစ္စ က အစိုးရ မင်းဘေး မကင်းတဲ့ဟာများလား "

အာမက်သည် ရိုးသားလှသော မထားခင်အား ကြည့်၍ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရည်သွမ်းလိုက်ရင်း ကျတော်ပြောတာက ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး " ကဲ အမကြီး စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ၊

ကျတော့်ဦးလေးကတော့ ... ဟဲဟဲ.. အမကြီးကို မြင်မြင်ချင်း မျက်စေ့ကျလို့ ပြောပေးပါတဲ့"

မထားခင် သည် အာမက်ပြောစကား ကြားလိုက်ရသည်မှာ နွေခေါင်ခေါင် လျှပ်လက်၍ မိုးကြိုးပစ်လိုက်

သည်ဟု ထင်မိပေ၏ ။ သူမ တကိုယ်လုံးမှာ ဒေါသဖြင့် တုန်လှုပ်နေရှာ၏ ။

"ဘာ ဘာပြောတယ် ၊ အာမက် နင်... နင်သိတယ် မဟုတ်လား ငါ့ဟာ လင်နဲ့သားနဲ့ ဆိုတာ"မထားခင်မှာ ဒေါသဖြစ်လွန်းသဖြင့် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နှင့် ရန်တွေ့မိ၏ ။

"အမကြီးကိုစိတ်မဆိုး ဘို့ ကျတော်အစထဲက တောင်းပန်ထားတယ် ၊ ဒါအမကြီးစဉ်းစားဖို့ပါ ၊ အခုအကိုမမာဘူးဆိုလို့ ကျတော်က ကြားကဝင်ပြော မိတာ ၊ အခုကိစ္စက အမကြီးသာ

ဦးလေးပြောသလို နားထောင်မယ်ဆိုရင် အမကြီးရဲ့ အိမ်ထောင် ကောင်းစားဘို့ ပဲလေ၊ အကို့ကိုဆေးကုဖို့ ငွေရမယ် ၊ အမကြီးဟာ အိမ်ထောင်သည် ၊ မိခင်တယောက်ပဲ ဦးလေးပြောတာ

နားထောင်လို့တော့ ဘာမှနစ်နာဖို့ မရှိဘူး ၊ဒါကြောင့် ကျတော်ပြောတာ လူသိခံဘို့ မလိုဘူးလို့"

သွက်လိုက်စွာ မြန်မာစကားဖြင့် တတွတ်တွတ် ပြောနေရှာသည့် အာမက်၏စကားများကို မထားခင်သည် နားထောင်နေမိ၏ ။ သို့နားထောင်ရင်း မျက်ရည် များကလည်း

တပေါက်ပေါက် ကျဆင်းနေပေသည် ။ ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ယခုကဲ့သို့ အပြောခံရခြင်းသည် အလွန် စိတ်ထိခိုက်မိ၏ ။ လူသိရှင်ကြား စော်ကားမှုအား တိုင်ကြားပါက မိမိသာ

အစော်ကားခံရသဖြင့် အရှက်ကွဲရပေမည် ။ ထို့ပြင်အိပ်ယာထက်တွင် ငေါ်ပြတ်

နေသော လူမမာသည် ၊ လင်သား ၊ မိမိတို့၏ အငေ်ပြဿနာအား လွတ်ကင်း လွတ်မြောက်ရန်မှာ အခြားသောနည်းဖြင့် ရွှေပြည်တော်- မျှော်လေတိုင်း

ဝေး သာ ဖြစ်ပေ၏ ။ အထူး သဖြင့် သူမ၏ စိတ်ကို ပိုမို ထိခိုက်စေသည်မှာ သူမ၏ ချစ်လင် ကိုထွန်းခင် အတွက်သာ ဖြစ်ပေသည် ။လူလားမြောက်၍ အရွယ် ရောက်ကာ မိမိနှင့် ပုဆိုးတန်းတင်

အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းလာသည့်အချိန်မှ ယခုတိုင် ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ ကျွေးမွေးလာသော ကျေးဇူးရှင်လင်သား ၊ သစ္စာရှိချစ်လင် အား မမာကျန်းသော အချိန်တွင်

အသက်ဆုံးရှုံး ခံစေရမည်မှာ သူမအဘို့ တာဝန်မကင်းပေ ။ သို့ဖြစ်၍ သူမအဘို့ အာမက် ပြောသလို လိုက်နာရမည်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေ၏ ။

လူရည်ပါးနပ်လှသော အာမက်သည် မိမိ၏ ပစ်ကွင်းသို့ မထားခင်တယောက် ယိမ်းယိုင် ဝင်ရှာလာသည့်

အရိပ်အယောင်ကို တွေ့ရှိလျှင်ပင်

"အမကြီးကို ကျတော်ခင်လို့ပြောနေတယ် ဆိုတာ ယုံစမ်းပါ ၊ အခုကိစ္စကို ဘယ်သူမှ သိဘို့မလိုဘူး ။
နောက်ပြီး အမကြီးက အပျိုရွယ်လေးလဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ဦးလေး အလိုကို

လိုက်ပေးလိုက်ရုံနဲ့ အမကြီး အိမ်ထောင်ရေးဟာ အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ် "

မထားခင်အဘို့ အခြားရိုးသားသော နည်းဖြင့် လိုနေသော ငွေနှင့် အစားအစာရရှိရန်မှာ မျှော်လင့်ချက်
မရှိတော့ပေ ။ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား အညစ်စွန်းခံ လိုက်ခြင်း ဖြင့် မိမိချစ်လင် ၏

အသက်အား ကယ်တင်နိုင် ပေမည်။ သူမ ယခုကဲ့သို့ ငိုင်နေခြင်းသည် မိမိ၏ ဆင်လိုက်သော အကွက်ထဲသို့

ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး မိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သော အာမက်သည် သူ၏ ဦးလေးအား
မျက်စိမှတ်ပြကာ " ကဲအမကြီး အချိန်ကုန်လို့ အကို့အတွက် စိတ်မချရဖြစ်နေမယ် သီးလေးနဲ့

အိမ်ထဲခနလေး လိုက်သွားလိုက်နော် " အာမက်သည် ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ပေါ်မှ မြေထဲသို့ ကျောင်၍
ဆင်းသွား၏ ။အာမက်မြေထဲ ဆင်းသွားသည်နှင့် သူ၏ ဦးလေးသည် မထားခင် ထိုင်နေရာသို့

ချဉ်းကပ်လာကာ.........

"ချိတ်မချီးပါနဲ့ ချနော် ခင်ဗျားကို တနားတယ် ၊ ချိတယ်" ဟုပြောကာ မထားခင် ၏   လက်မောင်းအား
ဆုတ်ကိုင်ကာ ဆွဲထူလိုက်၏ ။ မထားခင်သည် ရှက်ခြင်း ၊ ဒေါသထွက်ခြင်းနှင့်

ယူကြုံးမရဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် မျက်နှာ လက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ ရှိုက်ကာငိုကြွေးမိ၏ ။ ငိုကြွေးရင်းဖြင့် သူမသည်
ခေါ်တော ကုလားကြီး၏ ခေါ်ဆောင်ရာသလို့ လိုက်ပါခဲ့ရ၏ ။ လက်ဖဝါးနှင့် အုပ်၍

ငိုကြွေးနေသဖြင့် သူမ အား အဘယ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာသည်ကိုပင် မမြင်ရသော်လည်း သူမအား
ဆွဲ၍ထိုင်ခိုင်းလိုက်မှပင် လက်ကိုဖယ်၍ ကြည့်ရှုမိ၏ ။ ခန့်ညားခိုင်ခန့် လှသည့်

ကုတင်နှင့် တောင်ဆုပ်မျှ ထူထဲသော မွေ့ယာ အခင်းအကျင်းများကို အံ့သြစွာ တွေ့ရပေသည် ။

သူမ၏ တကိုယ်လုံးမှာ နတ် ဝင်သူ ပမာ တုန်လုပ် နေ၍ အသိစိတ်မှာလည်း အိပ်မက်ထဲ
လမ်းလျှောက်နေရသူ ကဲ့သို့ဖြစ်နေ၏ ။ မချိတင်ကဲ ဖြစ်လွန်းသဖြင့် မထားခင်သည် ကုတင်ပေါ်တွင်

တစောင်းလှဲကာ မျက်နှာ အုပ်၍ ငိုကြွေးပြန်တော့သည် ။ အတန်ကြာ ငိုကြွေး ပြီး၍ရှိုက်နေစဉ် သူမ၏ ဂုတ်
ပေါ်တွင် ယားကျိကျိ ရှိသည်နှင့် မျက်နှာမော်ကြည့်လိုက်သော အခါ သူမ၏

ဦးခေါင်းတည့်တည့်အား မိုးကြိုးပစ်ခွင်းခံလိုက်ရသကဲ့သို့ များစွာ တုန်လှုပ်မိ၏ ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
အဝတ်ဟူ၍ ဗလာနတ္တိ ဖြင့်မားမားကြီးရပ်ကာ သူမ၏ ဂုတ်အား နမ်းရန် ငုံနေသော

ကုလားကြီးအား တွေ့ရှိရသောကြောင့် ဖြစ်၏ ။ အထူးသဖြင့် သူမအား အလွန်တုန်လှုပ်စေသော အရာမှာ
သူမ၏ မျက်နှာနှင့်နီးကပ်နေသည့် တောင်းတင်းလှသော ပေါင်ဂွဆုံရှိ အမွှေးပလပွ

အလည်မှ ငေါ့ငေါ့နှင့် အစွမ်းကုန်တောင် လျက်ရှိသော မြင်း၏ တန်ဆာပမာ ကြီးမားတုတ်ခိုင်
ရှည်လျားလှသော လီးချောင်းကြီး သာ ဖြစ်ပေသည် ။ သူမအဘို့ ရာတွင် ကိုထွန်းခင် နှင့်

အကြင်လင်မယား အဖြစ်ပေါင်းသင်းကာ သမီးနှင်းဥလေးကို သာ မွေးဖွား၍ အပျိုအရွယ်
ရောက်လာခဲ့သည့်တိုင် ကိုထွန်းခင် ၏ တန်ဆာခေါ် လီးအား သေချာ တခါမှ မကြည့်ခဲ့မိပေ ။

ရှက်ကြောက်ခြင်းကြောင့် အကြင်လင်မယားအဖြစ် အတူအိပ်ချိန်တွင် မီးခွက်မှုတ်၍ အိပ်လေ့ရှိခဲ့သည် ။
ထို့ကြောင့်မိမိလင်သား ကိုထွန်းခင်က အပေါ်မှခွ၍ မိမိအခေါင်းထဲသို့ သွင်းလိုက်ခြင်း

၊ ညှောင့်ခြင်းကိုခံကာ မိမိပါ ကိစ္စပြီးစီးခဲ့သည်သာ ဖြစ်ခဲ့၏ ။ ယခုကဲ့သို့ နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့
ကြီးမားတုတ်ခိုင်ထွားကြိုင်းလှသည့် ငပဲကြီးအား တွေ့ရှိလိုက်ရသော မထားခင်သည် ယင်းမျှ

ကြီးမားလှသည့် လီးချောင်းကြီးသည် မိမိ၏ ပေါင်ရင်း ခွဆုံရှိ စောက်ခေါင်းလေးအား အဘယ်ကဲ့သို့
ဝင်နိုင်မည်နည်းဟု အတွေးရောက်မိ၏ ။ သူမ၏ အတွေးထဲတွင် မှောင်ထဲတွင်

စမ်းတဝါးဝါးနှင့် ချစ်ခဲ့ ၊ လိုးခဲ့ ၊ ညှောင့်ခဲ့ သည့် မိမိ၏ လင်တော်မောင် ကိုထွန်းခင်၏ ငပဲထက် ကုလားကြီး၏
လီးချောင်းကြီးမှာ နှစ်ဆမျှပို၍ ကြီးမား ရှည်လျားသည် ဟူ၍ သိခဲ့ပါမူ အိမ်ထဲမှ

ထွက်ပြေးမည်လော မပြောတတ်ပေ ....။

ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် မတ်မတ်ရပ်ကာ ခပ်ငိုင်ငိုင် မိမိအား ကြည့်နေသည့် မထားခင်၏ အနားသို့ ပိုမိုတိုးကပ်
လာကာ ကုလားကြီးသည် ပွေ့ဖက်ကာ ကုတင်ပေါ်သို့ သူမအား တွန်းလှဲလိုက်၏ ။

မထားခင်တယောက် ကုတင်ပေါ် ပက်လက်လန်၍ လဲသွားသည်နှင့် ကုလားကြီးသည် သူမ၏ ထမီအား

အောက်မှပင့်၍ လှန်လိုက်သည် ။ မထားခင်သည် ရုတ်တရက်မို့ "အို " ဟူ၍

ထမီကို ပြန်ဖုံးရန် ကြိုးစားရာသေးသည် ။ သို့သော် သူမကားနောက်ကျခဲ့လေ ပြီ ။ သူမ၏ ထမီမှာ
ရင်ဝပေါ်သို့ ရောက်ကာ ဖြောင့်တန်း ဖြူဖွေးသော ပေါင်တွင်းသားများမှာ နှစ်လိုဖွယ်ရာ

တုပ်တုပ်ခဲခဲနှင့် ပေါင်ဂွဆုံအလယ် ဗဟိုတွင်မူ အမွှေးဖုံးအုပ်ကာ ဖောင်းကြွနေသော စောက်ဖုတ်မှာ
အပေါ်မှစီး၍ နီးကပ်စွာ ငုံ့ ကြည့် နေသည့် ကုလားအား သွားရေတမြားမြား ကျစေ၏ ။ ခေါ်တော

ကုလား ဖြစ်ရသည့်အပြင် မြင်တွေ့နေရသော မုန့်ပေါင်းပမာ ဖောင်းကြွ နေသည့် စောက်ခုံမှာ
မက်မောစရာဖြစ်ရကား ကုလား၏ မျက်နှာမှာ မထားခင်၏ ပေါင်ဂွ ဆုံသို့ တစထက်တစ

နီးကပ်လာကာ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ မုတ်ဆိတ်မွှေးများ သည်

မထားခင်၏ စောက်မွှေးများဖြင့် ရောထွေးသွားကာ တက်ကြွလာသော ကာမအရှိန်ကြောင့် တဆပ်ဆပ်
တုန်နေသော နှုတ်ခမ်းမဲကြီးသည် ပေါင်စေ့ထား သဖြင့် အကွဲရာလေးမျှသာ ပေါ်နေသော

သူမ၏ စောက်ပတ်ကြားလေးပေါ်တွင် ဂဟေ ဆက်မိလျက်သား ဖြစ်သွား၏ ။ မထားခင်အဘို့ ကိုထွန်းခင်က
မည်သည့်အခါမှ မလုပ်ခဲ့ဘူးသဖြင့် ယောင်ယမ်းကာ "အို" ဟူ၍ လွှတ်ခနဲထွက်သွား၍

ကုလားကြီး၏ မျက်နှာကို တွန်းပစ်မိ၏ ။ သို့သော် တဏှာ၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်နေသည့် ကုလားသည်
မထားခင်၏ ပေါင်နှစ်လုံးအား ဆွဲယူလိုက်ကာ တဘက်တချက်သို့ ဆွဲဟ လိုက်၏ ။ ပြဲပြဲလန်ကာ

အတွင်းသား နီနီရဲရဲ ဖြင့် ပွင့်အာနေသော မထားခင်၏ စောက်ဖုတ်အား မျက်နှာအပ်၏
အကွဲကြားအတွင်းသို့ လျှာစောင်းထိုးတော့၏ ။တစထက် တစ လျှာဖြင့်လျက်သည်မှာ ကြမ်းလာ၏ ။

တချက်တချက် ပွင့်အာနေသော အခေါင်းအတွင်းသို့ပင် လျှာဖျား ထိုးသွင်းကလိ ပေးနေ၏ ။ တခါတရံ
မာကြော၍ ထောင်နေသော ရသာဖူးခေါ် စောက်စေ့လေးအား စုတ်၍ ပေးသေး၏ ။

လင်သားအပေါ် သစ္စာ ရှိလှသော မထားခင်သည် တဏှာကြီးလှသော ခေါ်တော ကုလား၏ လျှာဖျားဒဏ်ကို
တာရှည်ခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ ။

သူမ၏လှို့ဝှက်စွာ ငုတ်လျိုးနေသော တဏှာရာဂ စိတ်များမှာ ယခုကဲ့သို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အနိုးအဆွ
ခံလိုက်ရသဖြင့် ဒီရေပမာ တရိပ်ရိပ်တက်လာပေပြီ ။ကိုထွန်းခင် အဖို့ ယခုကဲ့သို့ ခေါ်တော

ကုလားပြုသကဲ့သို့ ပြုရမည်မှာ ဘယ်ကဲ့သို့မျှ မဖြစ်နိုင်ပေ ။

မိန်းမတန်ဆာခေါ်စောက်ပတ်မှာ အလွန်ညစ်ပတ် သည့်အရာဟူ၍ အများက နားလည်ထားကြ၏ ။ လက်နှင့်သေသေချာချာ ကိုင်ရမည်ကိုပင် ရွံ့ရှာကြ ၏ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိုထွန်းခင်သည်

မထားခင်အား ပါးနမ်းခြင်းမှ လွဲ၍ အပေါ်မှ တက်ကာ ညောင့်ခြင်းကိုသာ ပြုခဲ့၏ ။

ကြာတော့လည်း မထားခင်သည် ကုလား၏ လျှာဖျား အထိုးအဆွကို သာယာရစ်မူးလာသည် ဆိုလျှင်ပင် သူမ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ တဏှာ ရေကြည်တို့သည် တစိမ့်စိမ့် စီးဆင်းလာပေ ၏ ။

သူမ ၏ တဏှာရေကြည် အရသာကို ခံမိသော ကုလားသည် သူမ၏ တင်ပါးဆုံအား ကုတင်စောင်းတွင် အသေအချာ တင်၍ ခြေများကိုကား၍ မကာ သူ၏ ပုခုံးပေါ်သို့ တင်လိုက်၏ ။

ထိုအနေအထားမှာ သူမ၏ ပေါင်ဂွ ဆုံတွင် ပုန်းအောင်းနေသော စောက်ဖုတ်အား အစွမ်းကုန်ပေါ်လွင် စေရုံသာမက စောက်ခေါင်းအတွင်းသား ရဲရဲကိုပင်

အစွမ်းကုန်ဟပေးနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေစေ၏။

အနေအထားမှန်ကာ ပြိုပြိုလန်နေသော နီတာတာစောက်ဖုတ်အား အသေအချာ အားရပါးရ ကြည့်ပြီးသော် ကုလားသည် သူ၏ သံမဏိချောင်းကြီးကဲ့သို့ မတ်မတ်ထောင်ကာ

တဆတ်ဆတ် ထောင်နေသော လီးကြီးကို လက်ဖြင့် အသေအချာ ဆုပ်ကိုင်ကာ အရည်ကြည်ဖြင့်စွတ်စိုကာ ထိပ်ဝလန်နေသော ဒစ်တုတ်ကြီးကို အသေအချာချိန်၍ ပြဲအာနေသော မထားခင်၏

အခေါင်းဝတွင် တေ့ပေးလိုက်၏ ။

ပူနွေးနေသော ကုလားဒစ်ကြီး၏ အထိအတွေ့ခံလိုက်ရသော မထားခင်သည် တွန့်သွား၏ ။ ကြာမြင့်စွာ အချိန်ဆွဲထားလျှင် မဖြစ်သဖြင့် ကုလားသည် သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို မိမိရရ ပုခုံးပေါ်တွင်

ထမ်း၍ သူမ၏ ဘေးတဘက်တချက်မှ လက်လျှိုကာ သူမ၏ ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို အားရပါးရ ဆုပ်ကိုင်ကာ တင်ပါးကို အားယူကာ နောက်အနည်းငယ်ဆုတ်၍ အရှိန် ခပ်ပြင်းပြင်းဖြင့် ရှေ့သို့ ဆောင့်၍

သွင်းလိုက်သည် တွင် ..

"အမလေး . အမေရဲ့ ... သေပါပြီ" ဟူသော မထားခင်၏ အသံစူးစူးဝါးဝါးကြားမှ

"ဖောက် ဖျစ် ဖွတ် "ဟူသော အသံနှင့်အတူ မြင်းလီးကြီးမှ ကြီးမားလှသော ကုလားကြီး၏ ဒစ်ပြဲကြီးမှာ သူမ၏ နီတာတာ အတွင်းသားလေးများကို ဖောက်ထွင်းကာ ....

တချိန်က ကိုထွန်းခင်၏ သုတ်ရည်ကို ထိန်းသိမ်း၍ နှင်းဥ ဆိုသည့် ကလေးပေါက်ဖွားပေးခဲ့သည့် သားအိမ်အတွင်းသို့ ဒုတ်ဒုတ် ဝင်သွားပေပြီ။ မထားခင်သည် ကုလား၏ လီးဒဏ် အား မချိ မဆန့်

ခံလိုက်ရသဖြင့် သူမ၏ ပါးပြင်ပေါ်ဝယ် မျက်ရည်များ လိမ့်၍ ဆင်းလာခဲ့၏ ။

သူမစောက်ခေါင်း တလျှောက်လုံးမှာ သူ၏လီးချောင်းကြီးဖြင့် ပြည့်ကြပ်နေသည့်အပြင် သူမ၏ ရင်ခေါင်း တခုလုံးပင် ပြည့်နေသည်ဟု ထင်ရ၏။

အသဲခိုက်အောင် နာသွားကြောင်း သိရသော ကုလားသည် ခနတာမျှ သူ၏ ငပဲအား အတွင်းတွင်စိမ်ထား ၍ တဖြည်းဖြည်း ပြန်၍ ဆွဲချွတ်လိုက်၏ ။မထားခင်သည် နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို သူမ၏

အခေါင်းတွင်းမှ ပြန်လည်ခံစားနေရသဖြင့်

"ဟဲ့.... မအေလိုး ကုလားရဲ့ ငါတော့သေတော့မယ်ဟဲ့....."

ဟုအော်ဟစ် ကြိမ်းဆဲမိ၏ ။ မထားခင်သည် ကြေးစားဖါ တယောက်ကဲ့သို့ အထင်ရောက်နေသည့်ကုလား သည် မိမိအား ဆဲသည်ကို ဒေါသဖြစ်လာသဖြင့် မည်သို့မှ ပြန်မပြောတော့ပဲ

ကြပ်ကြပ်တီးတီး ဆုပ်ကိုင်ထားသကဲ့သို့ အထဲဝင်နေသော သူ၏ လီးအား ပြန်၍ ဒစ်အရင်း အထိ ဆွဲနုတ်ကာ အရှိန် ခပ်ပြင်းပြင်း ပြန်၍ ဆောင့်ထည့်လိုက်တော့၏ ။

"အမလေး အမေရဲ့ သေပါပြီတော့ ဟီးဟီး" မိမိအခေါင်းအတွင်းသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ ဝင်ရောက်လာသော လီးကြီး၏ ဒဏ်ကို ခံလိုက်ရပြန်သဖြင့် မထားခင် သည် ငယ်သံပါအောင် အော်မိပြန်၏

ထိုအချက်မှ အစပြု၍ ကုလားသည် သူမအား မညှာမတာ ဆောင့်တော့၏ ။

ပြဲပြဲလန်နေသော သူမ၏ အတွင်းသား နီတာရဲ လေးမှာ ဒစ်ပြဲကြီး အတွင်းသို့ဝင်လျှင် အတွင်းသို့ ပြွတ်သိပ်စုသွားပြီး ပြန်၍ ဆွဲထုတ်လျှင် အာပြဲကာ ဒစ်

နှင့် အတူကြွ၍ ဆူပာပာ ဖြစ်လာ၏ ။ တစထက်တစ ကုလားသည် အဆောင့်အထိုး
ကြမ်းလာသည်နှင့်အတူ မထားခင်၏ကြိမ်းမောင်းဆဲဆို သံများ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်လာတော့သည် ။

သူမ အံ့ဩမိသည်မှာ ကိုထွန်းခင်သည် သူမအား လိုးခဲ့သမျှတွင် သူမ အပျိုစင် ဘ၀ဖြင့် အစ ပထမ
ခံရသည့် ညတုံးကသာ နာ၍ ကြည်ကြပ်တီးတီး ပြည့်ပြည့် ၀၀ ခံရ၏ ။ ထို့နောက်တွင်မူ

တဖြည်းဖြည်း ပြည့်၀မှု မရှိခဲ့ ။ နှင်းဉ အား မွေးဖွားပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ကိုထွန်းခင်နှင့် ကာမစပ်

ယှက် ဂှသည်မှာ သာ၍ပင် စီးစီးလုံးလုံး မရှိတော့ပေ ။ အမှန်မှာ ကလေးမွေးလိုက်ရသဖြင့် အတွင်းသားများ
လျော့ရဲ လာသဖြင့် စောက်ခေါင်းမှာ ကျယ်လာ ၏ ။ သူမ၏ စောက်ခေါင်း

ကျယ်လာသကဲ့သို့ ကိုထွန်းခင်၏ လီးမှာ ပိုမကြီးလာ ။

ထိုကဲ့သို့ မကြီးလာရုံသာမက ကျန်မာရေးမှ တဘက်ကထိခိုက်လာသဖြင့် သူမအား မဆောင့်နိုင် ၊ မညှောင့်နိုင်
မလိုးနိုင်သည်မှာ အတော်ကြာခဲ့

ပေပြီ ။ ကိုထွန်းခင်သည် ကျန်မာရေးကြောင့် ကာမရာဂ စိတ်များ ရုတ်လျော့ နေသော်လည်း ကျန်မာရေး
ပြည့်၀၍ အသက်ငယ်သေးသော မထားခင်အဘို့ လင်သား မဟ မကျန်းရှိနေစဉ်

စိတ်လက်မကောင်းဖြစ်ကာ သူမ၏ တဏှာစိတ်မှာ မီးခဲပြာဖုံးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏ ။

ယခုကဲ့သို့ ခေါ်တောကုလားရဲ့ အပြုအစု အနိုးအဆွတွင် အစွမ်းကုန်စိတ်တက်ကြွလာကာ ပြည့်ပြည့်၀၀
စီးစီးလုံးလုံး ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း အဆောင့်အထိုး အညှောင့်တို့ကို လီးကြီးကြီးနှင့်

ခံနေရသည်မို့ သူမအဘို့ လောကကြီးကို မေ့နေပေတော့သည်။

ကုတင်စွန်းတွင် တင်ပါးထား၍ ပေါင်နှစ်လုံးကို ပုခုံးထက်တွင် လျှိုထမ်းကာ သူမရဲ့ ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို
မိမိရရဆုပ်ကိုင်ကာ စက်သေနတ်ပစ်သကဲ့သို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ညှောင့်နေသော

ကုလားသည် အောက်မှခံနေသော မထားခင်က တစတစ ကော့၍ ကော့၍ ပေးလာသဖြင့်

"ဖျစ်..ဖွတ်.. .ဖတ်...ဖစ်....ဖွတ် .... ဖတ် "

ဟူသော အသံများ ဖုံးလွှမ်းသွားသည် အထိ ခပ်သွက်သွက်ကြီး ညှောင့်လိုးရင်း ။   သူတို့နှစ်ဦးပြိုင်တူ ကာမ

စည်းစိမ် အထွင့်နှအထိပ်သို့ ရောက်ကာ အရည်များ ပန်းထွက်ကုန်တော့ ၏ ။

တခဏမှ နှစ်ဦးသာ မှိန်းနေကာ ကုလားကြီးသည် လီးချောင်းကြီးအား တဖြည်းဖြည်းဆွဲနုတ်လိုက်

သဖြင့် "ဖွတ် " ဟူသော အသံနှင့်အတူ အရေများဖြင့် ရွဲကာ မဲမဲပြောင်နေသော ငပဲကြီးမှာ တရမ်းရမ်းနှင့်
ထွက်လာတော့သည် ။ မထားခင်သည် အနည်းငယ်မျှ ကုတင်ပေါ်တွင် မှိန်းနေပြီး ထမီကို

သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ကာ အိမ်ရှေ့ အခန်းသို့ထွက်လာ၏ ။ သူမနှင့် သူ၏ ဦးလေး ကုလားကြီးတို့ နှစ်ပါး သွား
နေကြပုံ အလုံးစုံကို အစအဆုံးချောင်းကြည့်ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ပြန်ထိုင်နေသော

အာမက်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုးနေသဖြင့် မထားခင် မျက်နှာပူမိ၏ ။

"ရော့.   အမကြီး   ကျတော့် ကတိအတိုင်း အမကြီးကို ကူညီတာ"

အာမက်ပေးသော ငွေအထပ်အား မထားခင် သည် လှမ်းယူရင်း ရေတွက်ကြည့်ရာ
ငွေသုံးဆယ်ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုထွန်းခင်ကို ပြုစုရန် လုံလောက်သဖြင့် ဝမ်းသာမိ၏ ။ ငွေရရှိသဖြင့် သူမသည်

အာမက်အား နှုတ်ဆက်ကာ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့တော့ ၏ ။။

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

အာမက်၏ ဦးလေးအား ပျော်တော်ဆက်၍ ရခဲ့သော ငွေသုံးဆယ်မှာ တလပင်မသုံးလိုက်ရပေ ။
ကိုထွန်းခင်ရောဂါမှာ တီဘီခေါ် အဆုတ်နာ ရောဂါဖြစ်သဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းမသွား ၊ သက်သာရုံ

မျှသာဖြစ်၏ ။မထားခင် တို့၏ အိမ်ထောင်တွင် ဦးစီးအားကိုးရာ ကိုထွန်းခင်သာဖြစ်၏ ။ယခုကဲ့သို့

ကိုထွန်းခင်တယောက် ဘုန်းဘုန်းလဲသည့်အချိန်တွင် အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်လာ၏ ။ ပို၍ ကံဆိုးခြင်းကတော့
ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးပျက်ကပ် နှင့်ရေ နံမြေ သပိတ် အမှောင့်ပရောဂ သည်

ဝိုင်းကူ၍ နှိပ်စက်နေကြပေ ၏ ။

လက်ကျန်စာရင်းပိတ် အဖြစ် သုံးမူးသော ငွေကို လက်တွင် ဆုပ်ကာ ငိုင်နေသော မထားခင် ယနေ့စားရန်ကို ထိုငွေသုံးမူးဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်သော် လည်းမနက်ဖြန် စားရန် အဘယ်သို့ကြံဖန်ရမည်နည်း

အစရှိနောက်နောင် ဆိုသကဲ့သို့ အာမက်တို့ထံ သွားရန် မှာလည်း တစထက်တစ မိမိဘဝကို နစ်မွန်းစေမည့်အလုပ်ဖြစ် ၏ ။ "ပုတ်လျှင်ပေါ် ဟုတ်လျှင်ကျော်" ဆိုသကဲ့သို့ မိမိ၏

လှို့ဝှက်ထားသော ကိစ္စသာ တနေ့ပူးပေါ်သလို ပေါ်ခဲ့ပါက မိမိတယောက်သာ မဟုတ် သမီးပျို နှင်းဥလေး ၏ ဘဝကိုနစ်နာပေတော့မည် ။ သို့ပါသော်လည်း တဘက် က ဝမ်းရေးနှင့် လင်သည်

၏ ကျမ္မာရေး ၊ ခက်သည် အခုမှ အလွန်ပင်ခက်၏ ။ မထားခင်သည် မိမိကိုယ် မိမိ သတ်၍သာ သေလိုက်ချင် ၏ ။ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေရန်ပင် အသေမဖြောင့် ၊ တနံ့နံ့ စဉ်းစားရင်း တနေ့တော့

ကုန်ဆုံးပြန်၏ ။

နောက်တနေ့ နံနက်တွင် လက်ထဲတွင် ကြေးနီပြား တပြားတချပ်မျှပင် မကျန်တော့သည်ကို ရင်ဆိုင်နေရသော မထားခင်မှာ ရူးမတက်ဖြစ်နေ၏ ။

"မေမေ ဆန်ကုန်နေတယ် နှင်းဥ သွားဝယ်ရမလားဟင် ...."

ဘာမျှမသိရှာသော သမီးလေး လာမပြောခင် မထားခင်မှာ တခုခုလုပ်ရ ကိုင်ရမည်ကို ဆုံးဖြတ်ရပေတော့မည် ။ မတက်သာသည့်အဆုံး မထားခင်သည် အာမက်အား

အသနားခံကာ ငွေတိုးနှင့် ချေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့၏ ။ လမ်းတလျှောက်လုံး ယခင်တခါက အာမက်၏ ဦးလေး မိမိအား ပယ်ပယ်နယ်နယ် လိုးညှောင့်ခဲ့ပုံ ကို စဉ်းစားရင်း

တုန်လှုပ်မိ၏ ။

ယခုအခါတော့ ထိုကဲ့သို့ အနစ်မွန်း မခံ ၊ ငွေကိုသာ အတိုးနှင့်ချေးမည် ဟု ထပ်တလဲလဲ ဆုံးဖြတ်မိ ၏ ။ အိမ်ကြီးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်နှင့် အာမက်၏ ပြုံးဖြီးနေသော မျက်နှာကိုမြင်လိုက်ရ၏ ။

အာမက်သည် မထားခင်အား ပြာပြာသလဲ ဧည့်ခန်းတွင် အထိုင်ခိုင်းရင်း

"ဘာကိစ္စ ရှိလဲအမကြီး"ဟု စတင်မေးလေသည် ။

"အာမက်ရယ် ငါ့ငွေ နည်းနည်းလှဲ့စမ်းပါဦး ဟယ် "

"ဩော် အမကြီး ငွေလိုနေလို့လား ခက်တာက ကျတော့် ဦးလေး ရန်ကုန်မှာဆိုင်ဖွင့်ဘို့ သွားတယ်"

မထားခင်အဘို့ ကုလားကြီးမရှိကြောင်း ကြားသိလိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာ သွားမိသည် ။

"အာမက်ရယ် ငါ့ငွေတိုးနဲ့ ချေးပါဟယ်"

"ငွေတိုးနဲ့ဟုတ်လား အမ   ငွေတိုးနဲ့ချေးဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး ငွေတိုးချတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်လောက်မှ ပေးတာ ။ အခုအမကိုပေးတယ်ထား အမငွေပြန်ဆပ်မှာက အကိုအလုပ်လုပ်နိုင်မှ အကိုက

ဘယ်တော့ကျန်းမာပြီး ဘယ်တော့အလုပ်လုပ်နိုင်မလဲ ၊ ဘာမှ အာမခံချက်မရှိဘူး ၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်လေ ၊ အရင်ဦးလေး နဲ့ အမ အလုပ်လုပ်ကြသလို အခုကျတော်နဲ့ အလုပ်လုပ်ကြရအောင်"

အာမက်သည် မြန်မာစကား အပြောအဆိုတွင် လည်ပတ်လှသည် ။ ပါးနပ်သည်။ မထားခင်မှာ ငိုင်ရပြန်ပေသည် ။

"ဘာများ ဒီလောက် စဉ်းစားနေရသလဲ အမကြီးရဲ့ အကြောင်းက သိပ်မထူးပါဘူး ၊ လာပါအမရဲ့ ကျတော်က ဦးလေးထက် သာရပါစေမယ်.. ဟဲ.. ဟဲ .. ဟဲ"ဟု ပြုံးဖြီးဖြီးပြောရင်း

မထားခင်အား အတွင်းခန်းသို့ ဆွဲခေါ်ခဲ့တော့၏ ။ မထားခင်သည် ဆုပ်ကန် ဆုပ်ကန် ဖြင့်သာ ကုတင်ပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့ ရပြန်ပါသည် ။

အာမက်သည် မထားခင်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ကုတင်ထက်တွင်ထိုင်၍ မထားခင်အား ပွေ့ဖက်ကာ သူ၏ နုတ်ခမ်းမဲကြီးဖြင့် မထားခင်၏ နုတ်ခမ်းအား အင်္ဂလိပ်မင်း သား စတိုင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း

စုပ်ပစ်လိုက်၏ ။ နမ်းရှုံသာ အနမ်းခံခဲ့ဘူး၍ နုတ်ခမ်းအစုတ်မခံဘူးသော မထားခင်မှာ တမျိုးအတွေ့ထူးရပြန်၏ ။ နုတ်ခမ်းခြင်းစုပ်နေစဉ် အာမက်သည် သူမ၏ အကျီကြယ်သီးများကို မသိမသာ

တလုံးချင်းဖြုတ်ကာ ဘော်ဒီဂျိတ်ကိုပါ ဖြုတ်ပစ်လိုက်သော အခါဝယ် ဝင်းဝါ၍ ပြည့်ဖြိုးသော ရင်သားတွဲတွဲကြီးမှာ ပေါ်ထွက်လာ၏ ။

အကျီနှင့် ဘော်လီ မရှိတော့သဖြင့် အပေါ်ပိုင်း ဗလာဖြစ်နေသော မထားခင်အား ကုတင်ပေါ်တွန်းလှဲလိုက်ကာ ဆပ်ကနဲ ထမီကို ဆွဲချွတ်လိုက်ပြန်သဖြင့် မထားခင်မှာ မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း

ကိုယ်လုံးတီး မယ်ဖြစ်သွားရပေသည် ။ မထားခင်မှာ ရှက်လှသဖြင့်မျက်နှာကိုလက်ဝါးဖြင့်

အုပ်ထား၏ ။ သားကောင်အား မစားမသောက်ခင် ဖမ်းကစားသော ကျားကဲ့သို့ အာမက်သည် မထားခင်၏ နို့နှစ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆုပ်ချေ၏ ။ ပါးစပ်ဖြင့် နို့သီး ခေါင်းမဲမဲကြီးကို စုပ်ပေး၏ ။

"အို… ယားတယ်… အာမက်ရယ်"

မထားခင်ကအာမက်၏ မျက်နှာအား တွန်းပစ်လိုက်၏ ။ အာမက်က အခြားတဖက်မှ နို့ဆွပြန်၏ ။ အမွှေးအမျှင်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ကာ ကြွကြွရွရွ ကြီးဖောင်းကြွနေသော မထားခင်ရဲ့ မုန့်ပေါင်း

သဏ္ဍာန် စောက်ဖုတ်လေးအား လက်ဖဝါးနှင့် ခပ်ကြွကြွလေး ပွတ်ပေးလိုက် ကာ အကွဲကြောင်းထိပ်မှ ပြူထွက်နေသည့် စောက်စေ့ နီနီရဲရဲလေးအား လက်ကြားတွင် ညှပ်၍ ပွတ်ပေးလိုက် ၏ ။

ထိုမှတခင့် တက်၍ အကွဲကြောင်းလေး ထဲသို့ လက်ညှိုးနှစ်ချောင်း ထိုးကာစောက်ခေါင်းအတွင်း သား များကို မွှေပေးလိုက်သည် ။

"အာမက် နင်ဘယ်လိုများ လုပ်နေတာလဲဟယ် "ဟု မထားခင်က ဟန့်တားလိုက်သည် ။

လက်ညှိုးနှင့်စောက်ခေါင်း တွင်းထိုး၍ ကလိပေးနေသော အာမက်သည် သူ၏ လက်ညှိုးတွင် မထားခင်၏ ရွှေ့ပြေး တဏှာ ရေကြည်များစိုစိုစွတ်စွတ် တွေ့ထိမိသော အခါ ကုတင်ပေါ်သို့တက်၍

မထားခင်အား ဆွဲထူလိုက်၏ ။

"မရှက်ပါနဲ့ အမရယ် ဖယ်စမ်းပါ ဒီလက်ကြီးက "ဟု ပြော၍ မျက်နှာပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်ထားသော မထားခင်၏ လက်များကိုဖယ်ချလိုက် ၏ ။

"ဒါက ဘယ်လိုလုပ်ဦးမှာလဲ အာမက်ရယ်"

မထားခင်သည် အာမက်နှင့်ယှဉ် ၍ ကြမ်းပေါ်တွင် ရပ်နေ၏ ။ အာမက်သည် သူ၏ အဝတ်များကို တထည်ချင်း ချွတ်၍ ချလိုက်သည်တွင်

နောက်ဆုံး အမွှေးများပြောင်အောင် ရိတ်ထားသဖြင့် ဘွားဘွားကြီးပေါ်လွင်ကာ တဆပ်ဆပ် တောင်နေသော မြင်းလီးသမျှ ကြီး၍ ထိပ်လန်နေသည့်လီးချောင်းကြီး ပေါ်ထွက်လာ၏ ။

"ကဲ.... အမကြီး မရုက်ပါနဲ့တော့ဗျာ   ကျတော်အမကြီးအဖုတ်က အမွှေးတွေ ဂိုပ်ပေးမယ် ဒီကုလား ထိုင်ပေါ်တက်ပြီး ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်"ဟု ခိုင်းသဖြင့် မထားခင်သည် ရှက်သဖြင့်

ရှုန်းရင်းကန်ရင်း ကုလားထိုင်ပေါ် ဆောင့်ဆောင့်ထိုင် ရသည့် အခြေအနေရောက်ရပေသည်။ အာမက်သည် သူမ၏ အရှေ့တည့်တည့် တွင်ထိုင်၍ မုတ်ဆိပ်ရိပ်ဓါးဖြင့် အသေအချာ

ရိပ်ပေးလိုက်သည်တွင် တခဏခြင်း ပြောင်တလင်းခါသွား၏ ။

အမွှေးအမျှင်များ ဗလာကျင်းသွားသဖြင့် သူ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ဝင်းနေ၍ အကွဲကြောင်းအတွင်းမှ အသားနုလေးနှင့် အစေ့မှာ ရဲရဲနီနေ၏ ။

အာမက်သည် ဇေဇလုံထဲမှ ရေနှင့် သူမ၏ စောက်ဖုတ် တခုလုံး အတွင်းအပြင်ကို သေသေချာချာ ဆေးကြော သုတ်သင်ပေးလိုက်ပြီး သူမအား ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်အိပ်စေ၏ ။

ထို့နောက်အာမက်သည် ကုတင်ပေါ်သို့ တက်ကာ မထားခင်နှင့် ခြေပြန် ခေါင်းပြန် လှဲချလိုက်ကာ.....

"ကဲ အမ ဘာမှရွံ့စရာ မရှိဘူး ၊ အမရဲ့ အဖုတ် ကိုကျတော်က ပါးစပ်နဲ့ ရက်သလို ကျတော့်လီးကို လဲ စုပ်ပေးပါ ၊ ကျတော်အမကို ငွေတရာပေးမယ်" မထားခင်မှာ အာမက်၏ လီးချောင်းကြီးကို

မိမိပါးစပ်ဖြင့် စုပ်ရမည်ကို ရွံ့ရှာမိ၏ ။ သို့ပါသော်လည်း သူမ ရှောင်ဖယ် ငြင်းဆန်ရန် မပြုခင်ပင် အာမက်သည် သူ၏ နုတ်ခမ်းဝသို့ သူ၏ ပြလန်နေသည့် ဒစ်ကြီးအား တေ့ပြီးသား ဖြစ်နေ၏ ။

"စုပ်ပါဗျာ အမရာ ငွေတရာဆိုတာ နည်းလို့လား ကဲနောက်ထပ် တဆယ်တိုးပေးပ့ါမယ် ဟစမ်းဗျာ ခင်ဗျား ပါးစပ်ကို" ဟု ပြောပြောဆိုဆို အာမက်သည် မထားခင်၏ ပါးစပ်အား အတင်းဟခိုင်း၍

သူ၏ ဒစ်ကြီးကို ထိုးထဲ့လိုက်၏ ။

မထူးတော့ပြီဟု သဘောထားမိသော မထားခင် သည် တဝက်မျှ မိမိပါးစပ်ထဲသို့ တိုးဝင်လာသော အာမက် ၏ လိင်ချောင်းကို မသိမသာ တစစစမ်းကြည့်လိုက်မိ၏ ။ အာမက်သည် ကျေနပ်သွားကာ

မထားခင်၏ ခြေရင်းဘက်သို့ ခေါင်းပြန်လှဲ့ကာ သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို ခပ်ကားကားအနေထားလိုက်ကာ ဟပြဲသွားသော နီတာတာစောက်ခေါင်း တွင်းသို့ လျှာဖျားထိုးထည့်လိုက် ၏ ။

အာမက်သည် မထားခင်၏ အမွှေးအမျှင် ကင်းစင်ကာ ပြောင်ချောနေသော စောက်ခုံတပြင်လုံးကို လျှာဖြင့် လျက်ခြင်း ဟပြဲပြဲဖြစ်နေသော အခေါင်းတွင်းသို့ လျှာထိုးကာ ကလိခြင်း

အကွဲကြောင်းထိပ်ရှိ ရသာဖူးခေါ် ကာမစက်ခလုပ်အား နှုတ်ခမ်းကြားတွင်ထား၍ စုပ်ယူခြင်းဖြင့် အစွမ်းကုန် ကြဲလိုက်သဖြင့် မထားခင်မှာ ထိုးထိုးထွန့်ထွန့် ဖြစ်နေပြီး သူ၏ ပါးစပ်ထဲမှ

သံမဏိချောင်းကဲ့သို့ မာကြော၍ ကြီးထွား လှသော အာမက်၏ လီးချောင်းကြီးအား တပြွတ်ပြွတ်နှင့် စုပ်နေ၏ ။

မကြာလှပါ အာမက် လျှာ ဖြင့်ထိုးဆွနေသော မထားခင်၏ စောက်ခေါင်းတွင်းမှ အရည်များ ပွက်၍ ပွက်၍ ထွက်လာသည်ကို အာမက်က စုပ်၍ စုပ်၍ ယူလိုက်သလို မထားခင်၏

ပါးစပ်တွင် ပြည့်ကြပ်နေသည့် အာမက်၏ ဒစ်ပြဲကြီးမှ ပန်း၍ ပန်း၍ ထွက်လာသော သုတ်ရည်များကို မထားခင်သည် မျိုချလိုက်၏ ။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ကုတင်ပေါ်တွင် ထိုင်၍ အမောဖြေ၏ ။

"အာမက် မင်းပြီးရင် အမပြန်မယ်"

မထားခင်သည် ပြန်ရန်ဟန်ပြင် ၏ ။ အာမက်က လှမ်းဆွဲ၍ သူ၏ ရင်ခွင်တွင်းတွင် မထားခင် အားထား၍

"ဘယ်ကလာ ပြီးရဦးမှာလဲ အမရယ် ၊ အခုမှ အလုပ်လုပ်မလို့ "ဟု ပြောပြောဆိုဆို မထားခင်အား ကုတင်ဖြတ်၍ အိပ်စေကာ သူမ၏ တင်ပါးကိုကုတင် စွန်းတွင် သေသေချာချာ တင်လိုက်၏ ။

ကုတင်အောက်တွင် တွဲလောင်းကျနေသော သူမ၏ ခြေထောက်များကို အာမက်သည် ပုခုံးပေါ်သို့ လှမ်းတင်လိုက်ရင်း..................

တစထက်တစ ပြန်တောင်လာသော ငပဲကြီးကို ပွင့်အာနေသော အခေါင်းပေါက် ဝတွင်တေ့လိုက်၏ ။ သူသည် သူ၏ တုပ်ခိုင်ကြီးမားကာ ပြဲလန်နေသော ဒစ်ကြီးကို ပွင့်အာကာ ရဲရဲနီနေသော

မထားခင်၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ချက်ခြင်း မထိုးသွင်းပေ ။

ပြဲပြဲလန်နေသော အပေါက်ဝ ၏ အပေါ်တွင် မတ်မတ်ထောင်နေသော နီတာတာ ရသာဖူးခေါ် စောက်စေ့လေးကို သူ၏ ဒစ်ပြဲကြီးဖြင့် ပွတ်၍ ပွတ်၍ ပေးလိုက်သည် တွင်မထားခင်သည်

"အင်... အင်.."ဟူ၍ ညီးတွားရင်း သူမ၏ တင်ပါးကြီးများကို ကော့၍ ကော့၍ ပေးလာ၏ ။ သို့တိုင်အောင်

အာမက်သည် သူ၏ လီးကြီးအတွင်းသို့ မထည့်သေးဘဲ ပွင့်အာနေသော နီတာတာ

အတွင်း နှုတ်ခမ်းသားများကို သူ၏ ဒစ်လုံးကြီးဖြင့် မွှေပေးလိုက်၏ ။

"အာမက်... အာမက်.. မင်း...မင်း.. ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲဟင် .. .မင်း.. အို....ငါ့ အသဲနှလုံးတွေ
ဘလောင်ဆန်နေပြီ... ဟင်း... ဟင်း..."

မထားခင်၏ ညှုသံပေါ်ထွက်လာသည့် တိုင် အာမက်သည် မလိုးသွင်းသေးပေ။

ပွင့်အာနေသော အခေါင်းပေါက်ဝတွင်သာ သူ၏ ဒစ်ကြီးနှင့် မွှေနှောက်ပေးနေ၏ ။

တချက်တချက် သူ၏ ဒစ်လံကြီးကို ရမက်စိတ်ဖြင့် အစွမ်းကုန် ထနေသော နီရဲရဲ အစေ့ကလေးအား
ထိတချက် မထိတချက် ကလိပေးလိုက်သည် တွင် .....

"အာမက်ရယ် ... မင်းငါ့ကို ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ.... မင်းရဲ့ ... မင်းရဲ့
လီးကြီးကို..ထိုးထည့်လိုက်ပါတော့လား.....ဟင်း..ဟင်း"

တဟင်းဟင်းဖြင့် အဖျားတက်သကဲ့သို့ တဏှာ ရှိန်တက်နေသော မထားခင်၏ ပေါင်များကို ခပ်ကားကားမ၍
ပခုံးပေါ်ထမ်းကာ သူမ၏ ပခုံးကို အားရပါးရ ဆွဲ၍

ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လိုးလိုက်သော အာမက်၏ ကြီးမားလှသော လီးကြီးသည် ပြဲအာနေသော မထားခင်၏
စောက်ခေါင်းထဲသို့

"ဖောက်.... ဖစ်.....ဖျစ်......ဖွတ်"ဟူသော အသံစုံ နှင့်ဝင်သွားသလို....

"အမလေး... အမေရဲ့ " ဟူသော မထားခင် အော်လိုက်မိသည်။

"ဘာဖြစ်သွားလဲ ... အမ ..ဟင်"

အာမက်ကလန့်ဖြန့်ကာ မေးလိုက်၏ ။

"ရက်စက်ပါ့ အာမက်ရယ် မင်းရဲ့ မြင်းလောက် ကြီးတဲ့လီးကြီးနဲ့ ဒီလို တအားဆောင့်လိုက်တော့
ငါ့သားအိမ်ကွဲသွားမှာပေါ့"

အာမက်သည် မထားခင်အနာသက်သာစေရန် ခနမျှ သူ၏ လီးချောင်းကြီးကို သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲတွင်ထည့်ထားပြီး တဖြည်းဖြည်း ပြန်ဆွဲနုတ်လိုက်၏ ။ သုံးပုံ နှစ်ပုံ ခန့်ဆွဲနုတ်ပြီး

ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြန်သွင်းလိုက်ပြန်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆယ်ချက်ခန့် သွင်းလိုက် ထုတ်လိုက် လုပ်ပေးသော အခါ သူမ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ စီးလာသော ကာမရေ့ပြေးအရေကြည်တို့ကြောင့်

"ရှော" ကနဲ "ရှော" ကနဲဝင်သွား၏ ။

သွက်လာသည်နှင့် အမျှ "စွပ်..ဖွတ် ...ဖတ် .စွတ် ... ဖွတ်...ဖတ် "ဟူသော အခေါင်းအတွင်းသို့ လီးချောင်းဝင်သံမှာ အခန်းတွင်းဝယ် အချက်ကျကျ ပေါ်ထွက်လာ၏ ။ မထားခင်၏ စိတ်တွင်

အာမက်၏ ဦးလေးသည် ပဲကြီးရာတွင် အာမက်လောက်ပင်ကြီးသော်လည်း အဆောင့်အညှောင့် အလိုးတွင်မူ အာမက်လောက် ဆောင့်အား ညှောင့်အား မသွက်လုဟု မှတ်ချက်ချမိ၏ ။

သူမ၏ စောက်ခေါင်း တလျှောက် သားအိမ်ဝတိုင် ပြည့်ကြပ်စွာ သွတ်သွင်းထားသော အာမက်၏ လီးချောင်းကြီးသည် ခပ်သွက်သွက်ဝင်ထွက်နေရာ သူမ၏ အတွင်းသားနုနုလေးကို

ပွတ်တိုက်နေသဖြင့် မထားခင်သည်

"အင်း... အင်း..." နှင့် ညီးညူစပြုလာပြန်၏။

အာမက်သည် ဆယ့်ငါးချက် ခန့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ပေးလိုက်ကာ အရှိန်အနည်းငယ် လျှော့၍ တချက်ခြင်း ဆောင့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အရှိန်လျော့သွားချိန်တွင် မထားခင်

က အောက်က စကောဝိုင်း ၍ တမျိုး ၊ သူမ၏ တင်ပါးကြီးများ ကိုမြှောက်၍ တဖုံ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်မှုကို တောင်းတ ပြန်တော့လည်း အာမက်သည် မညှာမတာပင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း

ခပ်သွက်သွက် ဆောင့်ပေးလိုက်တော့........

"အင့်......ဖွတ်.....ဖတ်.......ဖွတ်.......ဖတ်.....အင့်"ဟသ၍ တခန်းလုံးမည်ဟီးလာ၏ ။

သူမ၏ အဘိုးရာတွင် ကိုထွန်းခင်အား သစ္စာဖေါက်ရခြင်း အတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရ၏ ။ထိုကဲ့သို့

ဖြစ်ရခြင်းမှာ စီးပွားရေးကြောင့်ဖြစ်၏ ။ ဝတ်ပြတ်မှု ဒဏ်ကြောင့် ဖြစ်၏ ။ ကိုထွန်းခင်၏

အသက်တချောင်းကယ်လိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မထားခင်သည် သူမရဲ့ လင်ကိုချစ်သည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုထွန်းခင်မှလွဲ၍ မည်သူ့ကိုမှ စိတ်နှင့်ပင် မပြစ်မှားခဲ့ ။ ကိုထွန်းခင်က သူမအား ကာမရာဂ စပ်ယှက်ရာတွင် အနိုးအဆွ

မကျွမ်းကျင်သော်လည်း ချစ်လင်ဖြစ်သည်က တကြောင်း .....အပျိုရည်တကြွချိန်ဖြစ်သည်က တကြောင်းကြောင့် ကိုထွန်းခင် တက်ညှောင့် တိုင်းပြီးသည်က အမှန်ပင် ။

ကာမစိတ်အထွတ်အထိပ်ရောက်ကာ သုတ်ရည်ပန်းထွက်လာသည်နှင့် ပြီးစီးသည် ဟု သူမ ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ ကိုထွန်းခင်နှင့်ပေါင်းလာသည့်နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင် ညတိုင်း

မီးခွက်မှတ်လိုက်ကာ ခြင်ထောင်ထဲသို့ လင်မယားဝင်ခဲ့ကြသည်။ ခြင်ထောင်ထဲရောက်လျှင် ကိုထွန်းခင်က သူမအား ပွေ့ဖက်၍ နမ်းသည်။ ပြီးတော့ ပေါင်ကားခိုင်း ကာ

တက်၍ ညှောင့်လိုးတော့သည် ။ ကြာကြာညှောင့်တော့ သူတို့နှစ်ဦးလုံး၏ သုတ်ရည်များမှာ ထွက်၍ ကိစ္စပြီးစီးပြီဟု ကြေနပ်ခဲ့ကြသည်။

အမှန်အားဖြင့် အမှောင်တွင်းမှ ကာမစစ်ပွဲသည် ဂွင်းတိုက် လက်ညှိုးထိုး၍ ကာမ အာသီသ ဖြေဖျောက်ခြင်းနှင့်မည်သို့မျှ မခြားကြောင်း သူတို့မသိခဲ့ပေ ။ မိဘမောင်ဘွားတို့ကြောင့် ဆိုပါက

လင်နှင့်မယား အိပ်ရန် သီးသန့်ခန်း ရှိသင့်၏ ။အကယ်၍ တဦးနှင့်တဦး ရှက်ကြောက်ခြင်းကြောင့် မီးခွက်မှတ်သည် ဆိုပါက ထိုမျှ ရှက်ကြောက်နေလျှင် လင်မယူ သားမယူပဲ ဘုန်းကြီး

မယ်သီလရှင်သာ ဝတ်ကြရန်တိုက်တွန်းချင်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမှောင်နှင့်မဲမဲတွင် ကိုယ့်ချစ်သူ၏ မျက်နှာကိုမျှ မမြင်ရဘဲ အရမ်းချစ် ၊ အကန်းချစ်သာ မှန်းဆ၍ ချစ်ရ ၏ ။ စာကြောင်း စပ်မိ၍ စာရေးသူ ကြားဘူးသော

တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှာ .....

ယခင်မြန်မာပြည်တွင် အင်္ဂလိပ်များ အုပ်စိုးစဉ်က ရန်ကုန်မြို့ အလယ်ပိုင်းတွင် ဖာများ အလွန်ပေါ၏ ။ အမျိုးမျိုးရှိသည့်အနက် အလွန်ရယ်ဖွယ်ကောင်းသော ကြေးနည်း အတန်းအစားတခုမှာ ....

"မီးခွက် ထွန်းလျှင် တစ်ကျပ်.... မီးခွက် မထွန်း ငါးမူး "ဆိုသည့်အတန်းအစား ပင်ရှိ၏ ။

မီးခွက်မှုတ်ထားသဖြင့် အမှောင်ထဲတွင် မိမိငပဲသည် အဘယ်အပေါက်ထဲဝင်သည်ကိုမျှ မသိရပေ။

ထို့ကြောင့် အလင်းရောင်သည် ကာမရာဂ စပ်ယှက်ရာတွင် လိုအပ်၏ ။ မိမိချစ်သူ၏ မျက်နှာအား တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရသည်မှာ အရသာ တမျိုးပင် ။ ထို့ပြင် ချစ်သူ၏ ရင်သား မို့မို့ ၊ ဆီးခုံ မို့မို့နှင့်

အတွင်းသား နီတာတာ လေးတို့ကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် ကာမစိတ် အဟုတ်သည် ပြည့်ဝစေ၏ ။ ပါးမို့မို့ဖောင်းဖောင်းမှ ထုံသင်းသော သနပ်ခါးနှင့် ပေါင်ဒါ သင်းသင်း ရနံ့ လေးတို့သည်လည်း

စစ်ကူဖြည့်ပေး၏ ။

နူးညံ့သော ရင်သားအစုံ ၊ ပေါင်ရင်းရှိ ဖောင်းမို့မို့ မုန့်ပေါင်း အတွင်းရှိ အသားနုနှင့် အသားတက် အစေ့လေးတို့၏ နူးညံ့သော အထိအတွေ့....

"မောင်.... မောင် ...ခင်ရဲ့ အသက်မောင်ရယ် ... ဟင်း ဟင်း..."ဟူသော ကြူသံလေးများနှင့် ဖျစ်..ဖျစ်... ဖွတ်...ဖွတ်...ဖတ်. .ဖတ် ဟူသော ကာမ ရာဂ စက်ယှက်ရာတွင်

စီးဝါးလိုက်သံလေးများမှာ နားသောကဆင်စရာ အကောင်းဆုံးဖြစ်၏ ။

ထို့ကြောင့် ကာမရာဂ စက်ယှက်ရာတွင် ရှက်ခြင်း ကြောက်ခြင်းမရှိရန် အထူးလိုအပ်၏ ။ လင်နှင့်မယား ကာမစပ်ယှက်ရာတွင် တဦးနှင့်တဦး ရှက်ကြောက်ခြင်း မိမိတို့ကာမစပ်ယှက် သည်ကို

တခြားသူများသိရှိကြမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့သည် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေ၍ ပြည့်ပြည့် ဝဝ ကာမ စည်းစိမ် မခံစားရပေ ။ ထို့ကြောင့် ကာမစည်းစိမ် အပြည့်အဝ ခံစားလိုပါက

လုံလောက်သော အလင်းရောင် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိမှုတို့ကို အလွန်လိုအပ်၏ ။

အာမက်သည် မထားခင်အား မညှာမတာ တစထက်တစ ကြမ်းကြမ်း လာခဲ့ရာ မထားခင်မှာ အောက်မှ ကော့၍ ကော့ ၍ တမျိုး ၊ စကောဝိုင်းတိုက် ၍ တဖုံ အောက်ပေးကောင်းကောင်းဖြင့်

ကြုံး၍ ခံရင်း

"အင်း...အင်း ...ကျွတ် ....ကျွတ်"ဟူ၍ ညည်းတွားနေ၏ ။

"အမကြီး ...အမကြီး... ဘာဖြစ်နေတာလဲဟင်.."ဟုအာမက်သည် ဆောင့်နေရာမှ ရပ်နားရင်းမေးလိုက်၏ ။

"ဘာ....ဘာမှမဖြစ်ဘူး.........အာမက် ...ဆောင့်...ဆောင့်စမ်းပါ"ဟု မထားခင်
တဏှာသံပါပါဖြင့်ပြောလိုက်ရာ အာမက်သည် အစွမ်းကုန် ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ ပေးလိုက်သည်တွင် အင်
ဟူ၍သူမ၏

ပါးစပ်မှ ထွက်သွားသလို စွပ် ဟူ၍ အာမက်၏ လီးချောင်းကြီးမှ ပြဲပြဲလန်နေသော သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့
ဝင်သွားသကဲ့သို့ "ဖွတ် " ဟူသော အသံနှင့်အတူ အာမက်၏ လီးတန်ကြီးမှာ

အပြင်သို့ပေါ်ထွက်လာ၏ ။

စစ်ပွဲတွင် စက်သေနတ် သမားက ရန်သူတပ်တွင်းသို့အဆက်မပြတ် ပစ်သွင်းသကဲ့သို့ အာမက်၏
ကြီးမားလှသော သံမဏိ လီးချောင်းကြီးမှာ ပြဲပြဲလန် ၍ ပွင့်အာနေသော

မထားခင်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ပစ်၍ ပစ်၍ လိုးသွင်းလိုက်သည်မှာ သူမ၏ သားအိမ်သို့ ဒုတ်ဒုတ် ထိ ဝင်၍
သွားရကား မထားခင်သည် အင့်... အင့် ..ဟူသော ညည်းသံဖြင့် တချီပြီးသွား၏ ။

အာမက်မှာ ဒုတိယ တချီ တက်သုတ်ရိုက်နေရသဖြင့် မထားခင်နှင့်အတူ မပြီးခဲ့ပေ။

ဖြေးဖြေး တခါ ကြမ်းကြမ်းတလှည့် အမျိုးမျိုး ချဲ့၍ ချဲ့၍ လိုးပါသော်လည်း မပြီးနိုင်သေးပေ ။

"အာမက် ... မပြီးသေးဘူးလား.. ငါညောင်းလှပြီကွာ..."

မထားခင်က ညောင်းသည်ဟု ညည်းညူသဖြင့် အာမက်သည် ရပ်နားလိုက်ကာ

"ကဲ အမညောင်းရင် ကျတော်ပြသလိုလုပ် " ဟုပြောကာ သူမအား ကုတင်တွင်ဖြတ်၍ မှောက်စေ၍
ကုတင်အောက်ကြမ်းပေါ်တွင်ခြေထောက်နှစ်ဘက်ကို ကား၍ ရပ်စေ၏ ။

ထိုအနေအထားမှာ ဖြူဖွေးသော သူမ၏ ဖင်တုံးကြီးကြားမှ ပြူးအာထွက်နေသော စောက်ပတ်မှာ
အာမက်အား တမျိုးစိတ်တက်ကြွစေ၏ ။

စောက်ဖုတ်ဝတွင် သူ၏ ဒစ်ပြဲကြီးအား တေ့လိုက်ကာ တွဲလောင်းကျနေသော နို့နှစ်လုံးကို အားပါးတရဆွဲ၍

ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်တွင်

"ဘွတ်" ဟူသော အသံနှင့်အတူ အာမက်၏ လီးချောင်းကြီးမှာ သူမ၏ သားအိမ်သို့ ဒုတ်ဒုတ် ဝင်သွားသဖြင့်

"အမလေး ... .အာမက်...နာတယ် "ဟု ညည်းတွားမိ၏ ။

အာမက်သည် ခနမျှ နားလိုက်ပြီး ခပ်ဖြေးဖြေးချင်း ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ ပေး၏ ။ မထားခင် ခံနိုင်ရည်ရှိလာသော အခါ သူသည် ခပ်ပြင်းပြင်းလေးဆောင့်ပေးလိုက်သည်တွင် ....

"ဘွတ်......စွပ်.....ဘွတ်"ဟူ၍ စောက်ခေါင်းလိုဏ်သံမှာ အခန်းတခုလုံးမြည်ဟည်း နေတော့၏ ။

တစထက်တစ အဆောင့် အလိုး အညှောင့်ကြမ်းသကဲ့သို့ မထားခင်မှာ ပြန်လည်စိတ် တက်ကြွလာရကာ သူမ၏ ဖင်တုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးများက မြှောက်ကာ မြှောက်ကာ အဆောင့် ....

အညှောင့်...အလိုး သွက်လက်လာကြပြီး မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာပင်...

"ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ....စိတ်မဆိုးပါနဲ့အကို ဖောင်ပြည့်သွားလို့ပါ...."

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ပြီးပါပြီ

ဖတ်မှတ်သိမ်းဆည်းရလွယ်ကူအောင် အချစ်တက္ကသိုလ် (http://achittatkatho.net)*မှကူးယူပြီး PDF ဖိုင်အဖြစ်ဖန်တီးပေးလိုက်ပါသည်။*
(ဒေါက်တာချက်ကြီး)